

מקורות פרשת אמור תשפ"ו חג נייד: התעלומה סביב חג השבועות

בכל יום... זה הטעם להעלים יום דין של ראש השנה, כדי שלא ילך בשרירות לבו ויסגל עונות כל השנה ויחשוב לתקן מעשיו קרוב ליום ה' שבו ישב על כסא דין... ואיכא למאן דאמר אדם נידון בכל יום.

דברים ד: השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח... יום אשר עמדת לפני ה' כחורב.

ירושלמי שבת ו: כל האומר שמועה מפי אומרה - היא רואה בעל השמועה כאלו הוא עומד כנגדו.

ברכות כב: מה להלן באימה וביראה ברתת ובזיע - אף כאן (בלימוד בכל יום) באימה וביראה וברתת ובזיע.

ליקוטי שיחות ח/237: ניתנה תורה במדבר - ללמדך שגם כשהאדם במצב של היפך ההרחבה, ועד מצב של מדבר, חייב בתלמוד תורה. ולא שידאג וישתדל ויתעסק בצרכיו ולאחרי זה ילמד תורה ויקיים מצוות, ועל דרך 'לכשאפנה אשנה', כי אם צריך לקבל תורה מיד, במצב בו נמצא.

אבות ו,ב: אמר רבי יהושע בן לוי... 'והלוחות מעשה אלוקים המה והמכתב מכתב אלוקים הוא חרות על הלוחות' - אל תקרא חרות אלא חירות, שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה.

הרבי מליובאוויטש, מורה לדור נבוך א/59: קיבלתי את מכתבך... בו את מביעה את הקושי ליישב בין מחויבות לתורה ומצוות ובין הרעיון של בחירה וחרות אישית. אני מניח שהקושי נובע מהבנה שטחית של המושג 'קבלת עול', משום שהמילה 'עול' רומזת ליצירת מגבלה, אבל האמת היא שונה: לכורא העולם והאדם יש את הכישורים הטובים ביותר שישנם לסמכות כלשהי, לדעת מה טוב עבור האדם ועבור העולם בו הוא חי. בטובו, הודיע לנו הקב"ה שאם ינהל אדם את חייו היום-יומיים בצורה מסוימת, תהיה לו נשמה בריאה בגוף בריא, וזה יהיה טוב עבורו הן בעולם הזה והן בעולם הבא. ואם האדם היה חי מספיק זמן, היה מגיע בכוחות עצמו לאותן מסקנות שאנו מוצאים בתורה.

הסיבה שהתורה מכונה בשם "עול", שהיא שומרת ומכריחה לפעול על פי הציוויים ו**כנגד הפיתויים**. טבע האדם והיצר הוא כזה שעשוי להתעלם מהתוצאות המרות בגלל הסיפוק הראשוני. לעיתים צריך להזהיר ילדים ומבוגרים שהתמכרות יתירה על המידה למאכלים מסוימים תזיק להם ותגרום שלא יוכלו לאכול שום דבר (ואז צריך להכריח אותם להימנע מכך). באופן דומה, התורה והמצוות ניתנו לנו באופן של 'עול', שבין אם האדם מבין אותם ובין אם לא ויהיה הפיתוי אשר יהיה - עליו לבצע אותם.

1. ויקרא כג: בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח לה': ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות לה'... בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש... בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא... בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות.

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה: עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה'.

ראש השנה ו,ב: פעמים חמישה [בסיון], פעמים שישה, פעמים שבעה.

רבינו בחיי כג,טז: לא אמר 'בחדש השלישי בששי בו חג השבועות', כמו שאמר בפסח 'בחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות?' אלא בא ללמד כי הוא חג נגדר אחר מצות העומר, וארבעים ותשעה יום הספורים בין ראשון של פסח עד השבועות הם כחולו של מועד בין ראשון של סוכות ושמני עצרת.

שמות כג,טו: את חג המצות תשמר... כי בו יצאת ממצרים. **ויקרא טז,ל:** בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם... כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם. **ויקרא כג, מג:** בסכות תשבו שבעת ימים... למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל.

כלי יקר ויקרא כג,טז: למה לא נזכר בתורה בפירוש כי יום זה מתן תורה וראש השנה הוא יום הדין?

עקדת יצחק: כמו שיחוייב מהמוחזק בדינו ממנהגינו ומנהג אבותינו בתיקוני תפילותינו (שאומרים 'את חג השבועות הזה, זמן מתן תורתנו') וקריאת התורה במתן תורה וההפטרה במרכבת יחזקאל?

ירושלמי ראש השנה ד,ח: בכל הקרבנות כתיב 'חטא' ובעצרת אין כתיב 'חטא' [בפרשת המוספים בבמדבר כח, נאמר בראש חודש "ושעיר עזים אחד לחטאת", ובפסח "ושעיר חטאת אחד", ובראש השנה "ושעיר עזים אחד חטאת", אבל בשבועות נאמר (שם ל): "ושעיר עזים אחד לכפר" בלי 'חטאת']. אמר הקב"ה: כיון שקיבלתם עול תורה, מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימכם.

2. כלי יקר: על מתן תורה לא רצה ה' להגביל יום ידוע, כדי שיהיה דומה לו בכל יום ויום כאילו באותו יום קבלה מהר סיני, כמו שאמרו רז"ל (עירובין נד,ב) שהתורה נמשלה לדד זה - שכל זמן שהתינוק ממשמש בו הוא מוצא טעם חדש, כך התורה כל ההוגה בה מוצא בכל יום טעם חדש... על כן אין יום נתינתה מבוואר יותר ממה שנרמז ב'הבאת מנחה חדשה' - להורות שהתורה מנחה חדשה